

DE LA NIT I EL MAR

Nit,
porta secreta fora el pit,
no et tanca pany ni corda;
silenci que recorda,
nit,
només voltada d'infinít.

Vé,
si tu t'avances, jo després
puc avarcar la barca
—un àngel lleu la marca;
fes
que jo navegui sempre més.

Nit,
amb el teu cel de fit a fit
i la humitat amarga!
Amb quina joia llarga,
pit,
alenyaràs el mot oblit!

Rar,
dintre la nit, la vasta mar
poder solcar, llibreta;
viure a ple cor, alerta,
mar
i nit, la sal del vostre empar!